

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kőfalvi Balázs Ügyvédi Iroda (címe); ügyintéző: dr. Kőfalvi Balázs ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Pacsay & Sándor Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sándor Tamás Zoltán ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2016. november 25. napján kelt 68.P.24.933/2015/13-I. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. és 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés és az alperes részéről Pf./3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

#### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 224.000 (kétszázhuszonnégyezer) forint együttes kereseti- és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

#### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a ... oldalán ...-én a felperes hozzájárulása nélkül nyilvánosságra hozta a felperes képmását egy hat évvel korábban készült fotómontázs közzétételével, megsértette a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát. Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül a ... oldalon kérjen bocsánatot a felperestől az elkövetett jogsértésért. Kötelezte továbbá, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 forintot és ennek ...-tól a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 60.000 forint, míg az alperest, hogy 36.000 forint eljárási illetéket fizessen meg az államnak külön felhívásra. Megállapította, hogy ezt meghaladó költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában idézte az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, IX. cikk (1) és (4) bekezdését, a Ptk. 2:42. § (1) bekezdését, (2) bekezdését, 2:45. § (1) és (2) bekezdéseit, 2:52. §-át, utalt a 2:43. § g) pontjára, továbbá a 2:51. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira.

A sérelmezett közléseket a PK 12. számú állásfoglalás alapján nem formális megjelenésük, hanem valós tartalmuk szerint ítélte meg, a közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben értékelte. Az állított jogsértést az alperes által rendelkezésre bocsátott tartalom vizsgálata alapján bírálta el. Kiemelte, hogy különösen azokat a kijelentéseket, melyek a ..., illetőleg valamely blogon jelennek meg, nem lehet önmagukban az adott párbeszédfolyamból kiragadva, hanem a ténylegesen megjelent szövegtartalom, illetve a teljes vagy legalább szélesebb szövegtartalom ismeretében kell megítélni azokat és összefüggésükben kell őket értékelni. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az ilyen, ..., vagy blogon folytatott párbeszéd vita során rövid, lényegre törő, adott esetben csak utalással történő kijelentések történnek, nem pedig valamely álláspontnak részletes kifejtése, érvekkel alátámasztott megmagyarázása. A kereset tárgyává tett mindkét párbeszéd sajátosságának tekintette továbbá azt is, hogy a vitát folytató személyek nem csupán magánemberként tettek kijelentéseket, hanem közéleti szereplőként, két eltérő politikai párt politikusaként, illetve szimpatizánsaként, korábbi, valamint jelenlegi önkormányzati képviselőként, illetve a felperes ügyvédként. Az alperes által feltárt bizonyítékok azt is alátámasztják, hogy nemcsak a peres felek, mint magánszemélyek között voltak korábban büntetőeljárások, illetve polgári peres eljárások is, hanem Budapest ... kerületében a felperes önkormányzati képviselősege alatt vezető pozícióban volt politikai párt, és a jelenleg uralkodó politikai párt korabeli politikusait érintő büntetőeljárások is folynak. A felperes 2010 előtt ügyvédként tevékenykedett, ekkor fegyelmi felelősségre vonás eredményeképpen az Ügyvédi Kamarából kizárták. Az alperesnek a felperesre, illetve a felperesnek az alperesre vonatkozó állításai is keverednek, hol mint magánszemélyre, hol mint az általa képviselt, vagy megtestesített politikai pártra, hol mint a kerületi önkormányzat adott politikai pártvezetése által meghatározott vezetőségére, illetve a felperesre mint ügyvédre vonatkoznak, maga a felperes és az alperes is más-más pozícióban szólalnak meg. Többször maga a felperes is, amikor az alpereshez szól, az alperest többes számban nevezi meg, ami az alperes által is képviselt pártra vonatkozik.

A ... folytatott vita vonatkozásában megállapította, hogy kereset tárgyává tett alperesi kijelentést megelőzően maga a felperesi közlés az alperest először többes számban szólítja meg, majd ugyanezen bejegyzésen belül az alpereshez - egyes szám első személyben megszólítva őt - intéz közlést. Az erre adott alperesi válasz is ennek megfelelő, többes számban tesz kijelentést, amikor azt írja, hogy „utánajártunk”. Annak a kijelentésnek a valóságalapját pedig, hogy „több büntető ügy van folyamatban” az alperes a perben alátámasztotta, a 7. számú alperesi előkészítő irat mellékletét képező különböző büntetőügyek felsorolását a felperes nem vitatta. Megítélése szerint a ... megjelent, a per tárgyává tett kijelentés nem a felperesre vonatkozik, az adott kijelentés megfogalmazása pedig nem sértő, így a felperes jogvédelemre nem szorul. A felek közötti párbeszéd pedig a közéletet is érintő párbeszédnek minősül. Mérlegelte azt, hogy a párbeszéd folyamatában a felperes is megfogalmazta ugyanazon nyilvánosság előtt a saját álláspontját az alperes minden egyes felvetésére, így a ... folytatott párbeszédet figyelemmel kísérők tisztában lettek azzal, hogy a felek által megjelentetett közlemények egyúttal reagálások is.

A ...-i blogbejegyzés kereset tárgyává tett kijelentései vonatkozásában visszautalt a ... bejegyzésekre tett megállapításaira és ezen közléseket nemcsak az alperes által szerkesztett cikk egészét, hanem a párbeszéd bíróság elé tárt teljes terjedelmét áttekintve vizsgálta. Rögzítette, hogy ez a párbeszéd tulajdonképpen folytatása a februári vitának. Abban mindkét fél nemcsak mint magánszemély, hanem mint korábbi, illetve jelenlegi önkormányzati képviselő, illetve az általa képviselt párt híve tett kijelentéseket. Többször adódott félreértés is a felek között, amikor maguk sem tudták, hogy milyen minőségben lettek megszólítva. Mindegyik fél reagálását, viszontválaszát, illetve cáfolatát tartalmazza a felület, így az internet nyilvánossága előtt zajló vitát figyelemmel kísérők mindkét álláspontját azonnal megismerhették.

Az alperes által becsatolt bizonyítékok alapján megállapította, hogy a peres felek között nemcsak polgári peres eljárások, hanem büntetőeljárások is folyamatban voltak, sőt a tanács előtt folyamatban volt perben az alperes, mint magánszemély mellett kezdettől fogva peres fél volt a ... .. nevű párt is.

A „jogerősen pert vesztettek” közlés vonatkozásában arra a megállapításra jutott, hogy a többes szám használatából az a következtetés vonható le, hogy a kijelentés nem az alperesre, mint magánszemélyre, hanem az általa támogatott politikai pártra vonatkozik, ezért akként értelmezhető, hogy az alperes pártja jogerősen pert vesztett, azaz a felperes pert nyert, így nem tekinthető valótlan kijelentésnek az alperes részéről, hogy a felperes azt állította, hogy az alpolgármester pert vesztett ellene, amint az sem, hogy azt állította, hogy pert nyert a felperes ellen és ezért a felperesnek fizetnie kell.

A ...-i ... óra ... perckor tett bejegyzésben a felperes egyidejűleg szólítja meg az alperest, mint magánszemélyt és az alperesi pártot: „Te mikor fizetsz nekem, miután elbuktátok a pert”. Rögzítette azt is, hogy az előzményi polgári per perjogi szempontból nem egy szokványos peres eljárás volt, az eredeti I. rendű alperessel szemben perbeli jogképesség hiánya miatt a bíróság a pert megszüntette, a II. rendű alperesi magánszemélyt a perből elbocsátotta, illetve a helyébe lépő párt alperessel szemben pedig bírósági meghagyás jogerőre emelkedésével zárult az eljárás. Ezek a részletek pedig az átlagember előtt sem a tényeket, sem a jogi relevanciát tekintve nem voltak ismertek.

Nem volt figyelmen kívül hagyható a felperesnek a perben tett azon kijelentése sem, hogy a ... zajló heves vitában ő maga sem a tényszerű jogi helyzetnek megfelelően nyilatkozott. Megítélése szerint a per tárgyává tett kijelentése, a teljes párbeszéd, a teljes szöveggörnyezet ismeretében nem tekinthetők a valóságot meghamisító, azt hamis színben feltüntető kijelentéseknek. Azok stílusa, szóhasználata megfelel a vitázó másik fél stílusának, hangvételének, így személyiségi jogvédelem szükségessége nem áll fenn.

A kereset tárgyává tett képmás felhasználása körében az elsőfokú bíróság idézte a Ptk. 2:43. § g) pontját, 2:44. §-át, 2:48. §-át megállapítva, hogy a felhasználás ...-én történt, amikor a felperes már évek óta nem volt kerületi önkormányzati képviselő. A nyilvánosságra hozott felvétel egy fotómontázs, ami először ...-én jelent meg a kerületi írott sajtóban, mint a ... .. fizetett politikai hirdetése. A montázs elkészítéséhez felhasznált, a felperest ábrázoló fotó pedig ezt öt évvel megelőzően egy politikai választási kampányzáró rendezvények készült. Rögzítette, hogy tény, hogy ...-ben a felperes önkormányzati képviselő volt, ... politikus, a fénykép pedig nyilvános közszereplés alkalmával készült, a felperes hozzájárult a fényképfelvétel elkészítéséhez, hiszen az egy általa is tudott, beállított szituációban készült. Nyilvános közszereplésként értékelte a felperes képmásának a fotómontázs keretében történő ...-i nyilvánosságra hozatalát is, tekintettel arra, hogy az társadalmilag indokolható célt szolgált, politikai hirdetés volt választási időszakban. Megállapítása szerint ez még látszólag sem ellentétes azzal, hogy a ... számú ügyben ugyanennek a fotómontázsnak a ...-i nyilvánosságra hozatalát érintően a felperes és a ... .. elnevezésű párt viszonylatában jogerős bírósági meghagyás állapította meg azt, hogy azon per alperese megsértette a felperesnek a képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát. Azon perben ugyanis a bírósági meghagyás az alperes perbeli magatartásának, mulasztásának az eljárásjogi következménye volt, a kereseti állításokat a bíróság érdemben nem vizsgálta. A személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, amely kötelezettség nem a jogerős bírósági meghagyás, hanem a törvény rendelkezése alapján áll fenn. A képmás felhasználást minden jogvita esetén külön-külön, az adott perben álló felek viszonylatában és az adott eset egyedi körülményei alapján kell elbírálni. A perbeli esetben két körülményt vizsgált, egyrészt azt, hogy a fotómontázs elkészítése igényelte-e a felperes hozzájárulását, illetve hogy ennek a montázsnak az alperes részéről ...-én történt nyilvánosságra hozatala jogsértő-e. Megállapítása szerint a montázs elkészítéséhez a felperes hozzájárulására nem

volt szükség, hiszen a felperes, mint politikus közéleti közszereplője megnyilvánulásával, politikusi minőségévé, korabeli ... politikusokkal együtt került megjelenítése, nem pedig ettől teljesen eltérő más vonatkozásban.

A montázsban a ...-i felhasználása azonban nem értelmezhető nyilvános közszereplésként. A kereset tárgyává tett párbeszéd idején ugyanis a felperes már évek óta nem volt önkormányzati képviselő, több éve Magyarországot családjával elhagyta, így Magyarországon nem hogy közéleti, de egyéb hétköznapi tevékenységet sem fejtett ki. A képmás készítése szempontjából nyilvános közszereplésről akkor van szó, ha a felvétel olyan nyilvános eseményen készült, ahol szokásos a film és fényképfelvétel készítése, azaz, aki részt vesz az eseményen, annak számolnia kell azzal, hogy személyét felismerhető módon megörökítik. A perbeli esetben nem erről van szó, ezért a felperest is ábrázoló montázs közzététele a felperes hozzájárulása nélkül visszaélészerű volt, az sértette a felperes Ptk. 2:43. § g) pontja által védett személyiségi jogát.

A sérelemdíj összegének meghatározásakor figyelemmel volt arra, hogy a sérelemdíj viszonylagosan új intézmény, annak összegszerűsége vonatkozásában következetesnek mondható bírói gyakorlat nem alakult ki. Összege meghatározásánál fokozott figyelemmel kell lenni az eset összes körülményeire, aminek keretében értékelte azt, hogy a vita jellegéből, sajátosságából adódóan a perbeli esetben a felperesnek azonnal lehetősége volt reagálni az általa jogsértőnek tartott képmás felhasználásra, azonban ezt nem tette meg. A montázs ismételt közzététele után még több alkalommal a véleményét, álláspontját kifejtette, megjegyzéseket tett, érzelmi indulati megnyilvánulásokról sem mentesen. Ezekkel a körülményekkel pedig az átlagolvasó, aki végigkísérte a felek vitáját, pontosan tisztában lehetett.

Értékelte azt, hogy az alperes a bírósági eljárásokkal kapcsolatos vita során illusztrációként megjelenítette azt a montázst, amely az alapját képezte az előzményi pernek. Ezen előzményi pernek pedig az volt a jellemzője, hogy abban perben állt az alperes is és az ő tekintetében a felperes pervesztesnek mondható, illetve az alperes pártja a ... is, amely vonatkozásában azonban a felperes pernyertes volt.

Megállapítása szerint a sérelemdíj elsődleges rendeltetése, hogy kompenzációs nyújtson a sértettnek az őt ért sérelemért. A perbeli esetben magánjogi büntetés kiszabására nem látott alapot. A felperes a képmás felhasználásával készült montázs 2015-beli nyilvánosságra hozatalával összefüggésben semmilyen hátrányra vonatkozóan még csak tényállítást, személyes előadást sem tett. A felperest ténylegesen súlyos hátrány nem érte, személyének megítélése a jogsértő képmás-felhasználással szoros okozati összefüggésben érdemben nem változott. A jogsértésnek nincs jelentős tárgyi súlya, a felperest ért hátrány kompenzálására elegendő a 20.000 forint összegű sérelemdíj, ami egyúttal az alperes visszatartására is megfelelő a jövőbeni jogsértések vonatkozásában.

Megállapította azt is, hogy nincs szó ismételt jogsértésről tekintettel arra, hogy a fotómontázs ...-es felhasználása nem sértette a felperes személyiségi jogát.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, az alperes pedig csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének teljes mértékben helyt adó döntés meghozatalát kérte.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített azon előadást, hogy heves vitájukban nem a tényszerű jogi helyzetnek megfelelően nyilatkozott, nem a ... folytatott párbeszéd tekintetében, hanem a ... párbeszéddel kapcsolatban tette. A ...-i ... párbeszéd vonatkozásában álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően a tényállást és az okozott jogsérelmet. Nem vizsgálta ugyanis azt, hogy egy félreérthető tartalmú megjegyzés, mint az „utánajártunk”, „több büntető ügy van folyamatban”, „csak te nem fizeted ki a perek miatti adósságodat” milyen hatást válthat ki az

olvasóban. Az elsőfokú bíróság ezzel szemben egyszerűen megállapította, hogy ezen kijelentés nem a felperesre vonatkozott, mivel az alperes igazolta, hogy milyen büntető ügyekről írt. Kiemelte, hogy a perbeli mondat önmagában alapot ad a félreértésre, azzal ugyanis, hogy a harmadik mondatban róla állítja, hogy nem fizeti ki a perek miatti adósságát, alapot ad a háttérrel nem ismerő külső szemlélő számára, hogy azt összekösse az ezt megelőző büntető ügyekről szóló mondattal. Számára - mint a háttérrel az átlagnál jobban ismerő személynek - egyből az jött le, hogy az alperes őt hozza összefüggésbe a büntető ügyekkel. Ezt meghaladóan az alperes a párbeszédben semmilyen választ nem adott kérdésére még annak fényében sem, hogy ezzel kapcsolatosan újabb pert helyezett kilátásba. A perbeli párbeszéd egy közszereplő ... oldalán zajlott, az alperes kifogásolt közlése alkalmat ad arra, hogy személyét a külső szemlélő büntetőeljárással hozza összefüggésbe. Az alperes sem a ..., sem a ... párbeszéd során nem sorolta fel azoknak a büntetőeljárásoknak az ügyszámait, amelyeket az elsőfokú bíróság elé tárt, így a ... párbeszéd esetleges szemlélői némileg csekélyebb információkkal rendelkeztek az ügy háttéréről. Álláspontja szerint, ha egy megjegyzés objektíve alkalmas arra, hogy a külső szemlélőben egy valótlan következtetést hozzon létre az megvalósítja a jóhírnév sérelmét.

Kifogásolta a megállapított sérelemdíj összegét is. Előadta, hogy a perbeli fotómontázs közlésére egy olyan cikkben került sor, amely a felperes szakmai hozzáértését kérdőjelezi meg. A kép nem a ... került közlésre, hanem egy mindenki számára hozzáférhető blogon, internetes honlapon, tehát széles nyilvánosság előtt. A felperes pólóban, sörös üveggel a kezében ábrázoló fotómontázs együttesen a felperes szakmai hozzáértését megkérdőjelező tartalommal alkalmas a felperes megítélésének negatív befolyásolására, ezáltal jóhírnevének megsértésére. Mindez igaz akkor is, ha további hátrányok a perben nem kerültek feltárára.

Az elsőfokú tárgyaláson hangsúlyosan utalt arra, hogy a korábbi kamarai fegyelmi ügye óta több mint tíz év eltelt, így lehetősége van arra és tervei között is szerepel, hogy ügyvédként vállalon munkát a közeljövőben. Az elsőfokú bíróság ítéletében ezt a körülményt sem értékelte. Jogilag releváns kérdésként merül fel továbbá az, hogy közszereplőnek minősül-e a perbeli fénykép vonatkozásában, a perbeli rendezvény közéleti rendezvénynek minősül-e, illetve közölhető-e utólag a hozzájárulása nélkül a róla készült képmás. Utalt a Debreceni Ítéltábla ítéletére, mely szerint közszereplésnek minősül az a megnyilvánulás, amely a szűkebb, vagy a tágabb társadalom életét, a helyi, vagy az országos viszonyok alakulását befolyásolja. Önmagában a felperes ügyvéd foglalkozása és párt tagsági viszonya a per tárgyával összefüggésben a közszereplői minőségét még nem alapozza meg, mint ahogy önmagában az a tény sem, hogy a fénykép elkészültekor önkormányzati képviselő volt. Lényeges kérdés ugyanis, hogy az eseményen, ahol a fénykép készült, közéleti minőségben, vagy magánemberként vett-e részt. Azon magánemberként jelent meg, ... pedig az akkor fennállt jó kapcsolatra tekintettel készülhetett fotó.

Utalt a Fővárosi Ítéltábla ... számú ítéletére és arra, hogy a perbeli rendezvény a ... helyi szervezetének kampányzáró rendezvénye volt, az nem tekinthető kifejezetten közéleti eseménynek, ugyanis a rendezvény szabadidős tevékenységből állt, egy már lefutott kampányt zárt le, sokkal inkább május elsejei jellegű eseménynek tekinthető. A rendezvényen nem közéleti szereplőként vett részt gyermekeivel és a jó programokra tekintettel nézett be oda, így nem lett volna mellőzhető kifejezett engedélye a rendezvényen készült fénykép felhasználása vonatkozásában.

Arra mutatott rá, hogy az ábrázolás módját és körülményeit is vizsgálnia kell, így további eldöntendő kérdés, hogy az alperesi felhasználás abban a témakörben történt-e, amivel kapcsolatban a nyilvános közszereplésére tekintettel hozzájárult képmása nyilvánosságra hozatalához.

Utalt a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.553/2004. számú ítéletére, mely szerint a közszereplő képmása csak közszerepléseivel összefüggésben, a közéleti megnyilvánulásai által meghatározott keretben, annak bemutatására használható fel az érintett hozzájárulása nélkül. Jelen esetben pedig a fénykép nem közéleti tevékenységével összefüggésben készült, annak felhasználására öt évvel később politikai célzattal került sor, a kép elkészítéséhez adott engedélyét pedig ennek fényében kell nézni.

Nyilvánvaló, hogy egy baráti hangulatban készült kép elkészítéséhez nem járult volna hozzá abban az esetben, ha tudja, hogy ezt később miként fogják felhasználni, így tehát megállapítható, hogy képmásával visszaéltek. A rendezvényen közéleti tevékenységet nem fejtett ki. A közéleti megnyilvánulásokat egyedileg kell szemlélni, tehát egy közszereplő képmása automatikusan nem hozható engedély nélkül nyilvánosságra csak abban az esetben, ha arra konkrét közéleti tevékenységével kapcsolatban került sor, ilyennek minősülhet egy nyilvános beszéd, vagy egy tüntetésen való részvétel.

Az alperes a perbeli blogbejegyzést megelőző napon iratbetekintésen járt a bíróságon, ahol szembesülhetett a jogerős bírósági meghagyással, mely jogsértőnek mondta ki az általa megjelentetett montázst. Az alperes az előzményi perben a perből való elbocsátásáig félként vett részt, így nyilván foglalkoztathatta az a kérdés, hogy a kép jogsértőnek minősül-e, vagy sem, így az a tény, hogy az képmását egy szakmai hozzáértését megkérdőjelező tartalmú cikkel együtt közölte, az alperes felróható magatartását megalapozza.

Nem megalapozott az elsőfokú bíróság azon megállapítása sem, hogy nem tett nyilatkozatot a jogsértőnek kimondott képmás hátrányos következményeivel kapcsolatban. A 2016. november 10-én megtartott tárgyaláson ugyanis nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy a megjelentetett montázsra válaszul számos olyan megjegyzés érkezett a ... és a ..., miszerint ő egy alkoholista tróger. Utalt arra is, hogy ügyvédként újra praktizálni kíván, illetve, hogy a blogon való megjelentetés széles nyilvánossághoz juttatta el a jogsértő tartalmat. Ezen körülmények pedig a jogsértés jelentőségét nagyban növelik.

Az alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének teljes egészében való elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság indokolásának logikai levezetése a felperesi kereset tekintetében az utolsó előtti lépésig helytálló, azonban a fotómontázsnak a blogbejegyzésben történő felhasználása tekintetében az indokolás korábbi részével ellentétbe kerül és így hibássá válik. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes képmásának a vitatott fotómontázsban történő felhasználása ...-ben jogszerű volt, a montázs elkészítéséhez a felperes hozzájárulására nem volt szükség, mivel közéleti, közszereplői megnyilvánulásával, politikusi minőségével volt kapcsolatos. Elmulasztotta ugyanakkor értékelni az elsőfokú bíróság azt a tényt, hogy a ...-én a blogbejegyzésben nyilvánosságra hozott fotómontázs megjelenítése során az alperes pusztán tényközlést tett, amit a kép alá is jól láthatóan rögzített „emiatt a montázs miatt pereskedett és fizethet az ex ...”. A fotómontázs felhasználása, annak megjelenítése tehát nem öncélú cselekmény volt, azzal, hogy az elsőfokú bíróság a perbeli fotómontázs elkészítését és annak ...-es felhasználását jogszerűnek minősítette, ugyanakkor a tényszerű közlés során történő megjelenítést már jogszerűtlennek, joglogikai ellentmondás. Így jogalap nélküli a marasztalása.

Nem tartotta elfogadhatónak az elsőfokú bíróság azon indokolását sem, hogy a kereset tárgyává tett párbeszéd idején a felperes már évek óta nem volt önkormányzati képviselő, több éve elhagyta Magyarországot a családjával, így Magyarországon nem hogy közéleti, de egyéb hétköznapi tevékenységet sem fejtett ki, a fotómontázs ...-ben történő felhasználása tehát nem volt nyilvános közszereplésként értékelhető. Ezt az értelmezést elfogadva ugyanis lehetetlenné válna bármely újságban a korábbi politikusokról a tevékenységüket tekintve, azt érintően tényeket közölni, vagy akár róluk kritikusan írni. Amennyiben egy fotó, vagy montázs felhasználása megjelentetése időpontjában nem volt jogellenes, akkor a későbbi megjelentetése sem kifogásolható. Így nem állapítható, hogy az egyébként jogszerűen készült és személyiségi jogokat nem sértő montázs később már személyiségi jogokat sértett volna. A cikk megjelenését a felperes provokálta ki azzal, hogy a világ legtöbb felhasználóját magáénak tudó ... közösségi oldalon nyíltan, nagy nyilvánosság előtt olyan állításokat fogalmazott meg, amelyek egyáltalán nem feleltek meg a valóságnak. A

felperes ugyanis a ... oldalán azt állította, hogy pert vesztett ellene, ehhez képest nem hogy nem vesztett pert ellene, de korábban több, a felperes által ugyanebben a témában indított per is eredménytelenül ért véget. A konkrét ügyben ráadásul elbocsátották a perből, a felperesre pedig fizetési kötelezettséget róttak. A megjelent blogbejegyzés tehát mind a múltbéli eseményeket, mind a felperes elképesztő jogi hiányosságát tekintve tényszerűen megfelel a valóságnak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet is előterjesztett. Ebben megjegyezte, hogy a felperes az eredeti keresetében teljesen hibásan adta meg a ... folytatott vita pontos helyét, hiányosan írta le továbbá a ... folytatott vita pontos menetét is. Elhallgatta azt is a montázssal kapcsolatosan, hogy a fotója beleegyezésével, politikusként egy politikai kampány kampányzáró rendezvényén készült. A fotó és a montázs elkészítésének jogszerűségéhez kétség sem férhet és nem felel meg a valóságnak, hogy egy kampányzáró rendezvény lényegében olyan mint egy ..., illetve hogy ... tulajdonképpen a barátja volt. Ebben a körben a felperes a fellebbezésében új tényeket állít, új hivatkozásokat tesz, így elvonja azon védekezési lehetőségét, hogy tanúkkal bizonyítsa, illetve cáfolja azokat. A felperes nem magánszemélyként jelent meg egy másik nagy politikai párt rendezvényén. A ... a világ legnagyobb közösségi oldala, látogatottsága a több ezerszerese a lokális érintettségű ... bloghoz képest. A felperes ezen a ... nevezte és nevezi azóta is folyamatosan őt és a jelenlegi ... vezetőket aljas, tetű, szemét gazembereknek, tolvajoknak. Itt zajlott le az a beszélgetés is, amelyben azt terjesztette róla, hogy per vesztett ellene. Ezt követően jelent meg az a blogbejegyzés, amely tényszerűen leírta, hogy a felperes nem nyert pert vele szemben és a felperes jogász emberhez képest elképesztő módon összekeverte az alperes és a felperes perbeli állási minőségét. A felperes 16 éven keresztül aktív politikai szereplő volt, nem valós az az állítás, hogy 2010 után elfordult a politikától és már nem politizált, gyakran hazajár Magyarországra és mindegy az is ma már, hogy a helyi politikával foglalkozó oldalakon milyen országból ír hozzászólásokat. Évek óta folyamatosan gyalázza, provokálja őt, kijelentései a szövegkörnyezetüket figyelembe véve egyértelműek voltak, miközben a felperes minden tekintetben minősíthetetlen módon gyalázta őt, reagálási kötelezettsége pedig a ... oldalon nincs. Kijelentései a szövegkörnyezetet és a folytonosságot figyelembe véve teljesen egyértelműek voltak, kizárólag a felperesi előadásban tűnhetnek volna félremagyarázhatónak.

A sérelemdíj összezszerűsége körében a felperes semmilyen módon nem bizonyította, hogy sérelem érte volna, mindössze azt állította, hogy újra jogászként kíván majd tevékenykedni a tervei szerint. Nem bizonyította, hogy a blogon megjelent cikk miatt bármilyen hátrány érte volna.

A felperesi fellebbezés nem megalapozott, az alperesi csatlakozó fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és levont jogi következtetéseivel azonban a csatlakozó fellebbezéssel érintett részben a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A jóhírnév megsértése körében tett elsőfokú bírói megállapításokat a másodfokú bíróság teljes mértékben osztotta, ezen indokokra ezért csupán visszautal.

A képmás felhasználásával összefüggő kereset tárgyában az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást akkor, amikor azt állapította meg, hogy a fotómontázshoz felhasznált fénykép a felperesről - ...-én - közszereplése alkalmával készült egy kampányzáró rendezvényen, a fotó elkészítéséhez a felperes hozzájárult, maga is tudatában volt annak, hogy a fénykép készül róla. A felperes ebben az időszakban ... politikus, önkormányzati képviselő volt. A fotómontázs ...-én való nyilvánosságra hozatala szintén jogszerű volt az alperes részéről, az egy politikai hirdetés részét képezte választási

időszakban, nyilvánosságra hozatala a felperes közszereplői minőségét érintően történt.

Valóban nincs értékelhető jelentősége annak, hogy a ... számú ügyben a Fővárosi Törvényszék a fotómontázs ...-i nyilvánosságra hozatalát érintően a ... alperes vonatkozásában jogerős bírósági meghagyásban állapította meg, hogy a ... .. napján megjelent számában közzétett politikai hirdetéssel megsértette a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát. A bírósági meghagyás kibocsátása ugyanis annak eljárásjogi következménye, hogy az alperes az adott ügyben kitűzött első tárgyalást elmulasztotta és írásbeli védekezést sem terjesztett elő, ráadásul - jogerőssé válása esetén is - a meghagyás csak az adott perben érintett felek viszonylatában bír kötőerővel.

A másodfokú bíróság megítélése szerint ugyanakkor a fotómontázsnak a ...-én történt felhasználása sem valósított meg jogsértést. Önmagában az, hogy a megjelenés időpontjában, illetve abban az időpontban, amikor a felperes az alperessel a ..., illetve a ... a párbeszédet folytatta, a felperes már évek óta nem élt Magyarországon, nem volt önkormányzati képviselő, nem jelenti azt, hogy nem lehetne politikai közszerepléshez kapcsolódó megjelenésként értékelni a fotómontázs közzétételét. A bejegyzésben tett közlések azon időszakot érintik, amikor a felperes politikai tevékenysége aktív volt, így a kritikát, véleményt fokozottan tűrni köteles, hiszen a kijelentések ezen, közszereplőként tanúsított közéleti tevékenységére irányulnak. Az alperes a blogbejegyzésben a felperest korábbi ... képviselőként, ex-ügyvédként kritizálja. A ... oldalán .... napján tett bejegyzéshez kapcsolódó fotómontázst az alperes annak demonstrálására tette közzé, hogy a felek között amiatt volt korábban per folyamatban. Az alperes egy, a felperes közszereplését bemutató felvételt használt fel üzenetének közvetítésére, az politikai véleménynyilvánításként értékelhető, a politikai vélemény képi formája, melynek korlátját csak az emberi minőség kétségbe vonását jelentő ábrázolási mód közlése képezheti. A még elfogadható kritika határai egy politikus esetén jóval tágabbak abban az esetben, ha egy közérdeklődésre számot tartó kérdés nyílt vitájának lehetővé tétele áll szemben a személyiség védelmével. Ha az adott közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi. Mindezek alapján a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes keresete ebben a körben sem megalapozott.

A másodfokú döntés eredményeként a felperes teljes körűen pervesztes lett. Ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Pp. 239. §-ának rendelkezéseire is, köteles az alperes részére első- és másodfokú perköltség megfizetésére, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése, 3. § (3), (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján mérlegeléssel állapította meg. Ugyancsak a pervesztes felperes viseli a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 96.000 forint kereseti és 128.000 forint fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2017. április 25.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.  
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül:  
tisztviselő